

Sygn. akt II Cz 874/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Barbara Mokras – spr.

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko L. F.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 14 października 2013 r., sygn. akt I C 1751/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie a sprawę przekazać do dalszego prowadzenia przez Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim

Sygn. akt II Cz 874/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim umorzył postępowanie w sprawie na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. z uwagi na nie uzupełnienie w wyznaczonym terminie braków formalnych pozwu w postaci przedłożenia odpisu pełnomocnictwa.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł powód domagając się jego uchylenia z uwagi na, brak podstaw do umorzenia postępowania.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że wbrew stanowisku Sądu Rejonowego uzupełniono wszystkie braki formalne pozwu, gdyż przedłożono notarialnie poświadczony odpis pełnomocnictwa udzielonego pełnomocnikowi strony powodowej, jest ono zatem prawidłowe i spełnia wymagania w zakresie prawidłowego umocowania.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zarzuty podniesione w zażaleniu podkreślenia na wstępie wymaga, iż w niniejszej sprawie zastosowanie ma art. 505³⁷ k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie w dniu 7 lipca 2013 r., gdyż zgodnie z treścią

art. 2 ustawy z dnia 10 maja 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 654) do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Skoro pozew złożony został w dniu 13 maja 2013 r., to rozpoznając zarzuty zażalenia należało uwzględnić art. 505³⁷ k.p.c. w poprzednim brzmieniu. Przepis ten przewidywał, iż o przekazaniu sprawy m.in. w przypadkach wskazanych w art. 505³³ k.p.c. (tj. przy braku podstaw do wydania nakazu zapłaty) przewodniczący wzywa powoda do usunięcia braków formalnych pozwu oraz uzupełnienia pozwu, w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznana - w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania. W przypadku nie usunięcia braków formalnych pozwu sąd umarza postępowanie.

Z akt wynika, że w niniejszej sprawie podstawą przekazania do sądu właściwości ogólnej był art. 505³³ k.p.c. i art. 499 pkt 2 k.p.c., gdyż przytoczone przez powoda okoliczności budziły wątpliwości (k. 7).

Zauważyć należy, że regulacja prawna zakładająca umorzenie postępowania w przypadku nie usunięcia braków formalnych pozwu podyktowana jest założeniem, że nie byłoby prawidłowe dokonanie zwrotu pozwu w sytuacji, w której toczyło się już elektroniczne postępowanie upominawcze (przynajmniej w zakresie koniecznym dla dokonania oceny istnienia podstaw do wydania nakazu zapłaty), a postępowanie toczące się po przekazaniu sprawy jest jego kontynuacją.

W konsekwencji art. 505³⁷ § 1 k.p.c. (w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie w dniu 7 lipca 2013 r.) dotyczy jedynie braków formalnych pozwu, których nie uzupełnienie powoduje brak możliwości nadania sprawie dalszego biegu. Świadczy o tym również wytyczna wskazana w tym przepisie uzupełnienia braków formalnych w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznana.

Mając na uwadze powyższe ustalenia nie budzi wątpliwości, że pozew winien spełniać wymogi określone w art. 126 § 1 – 3 k.p.c. i art. 187 § 1 k.p.c. Zauważenia przy tym wymaga, że wprawdzie art. 126 § 3 k.p.c. przewiduje obowiązek dołączenia pełnomocnictwa jeżeli nie zostało ono wcześniej złożone, jednak podkreślenia wymaga, że w elektronicznym postępowaniu upominawczym zastosowanie ma art. 89 § 1 zdanie czwarte k.p.c. (stanowiący *lex specialis* wobec normy zawartej w art. 97 § 1 i 2 k.p.c.) wyłączający stosowanie art. 97 § 1 i 2 k.p.c.

Podkreślenia wymaga, że skoro w istocie w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała aby pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym został wniesiony przez umocowanego do tej czynności pełnomocnika, a uzupełniając braki formalne pozwu, po przekazaniu sprawy do trybu zwykłego, przedłożono odpis pełnomocnictwa udzielony innemu pełnomocnikowi, to jak to słusznie uczyniono w piśmie procesowym powoda wniesionym w dniu 4 października 2013 r. (k. 11) koniecznym było potwierdzenie ważności dotychczasowych czynności procesowych w trybie art. 103 § 1 k.c. Nie ulega przy tym wątpliwości, że nie ma żadnych podstaw dla pozbawiania którejkolwiek ze stron, na jakimkolwiek etapie postępowania, możliwości zmiany pełnomocnika, do czego w istocie prowadziłyby zaaprobowanie wykładni art. 505³⁷ § 1 k.p.c., dokonanej przez Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie.

W konsekwencji, skoro strona powodowa w wyznaczonym przez Sąd terminie przedłożyła pełnomocnictwo procesowe, udzielone innemu pełnomocnikowi, niż ten który wniósł pozew w niniejszej sprawie, nie ma podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

W myśl art. 108 § 2 k.p.c. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego należy do Sądu Rejonowego.